

Bělostný sarkofág, kardinál Špidlík za oltářem baziliky ozařuje svou moudrostí. Sesbíral mnoho živých perel zpočátku křesťanství a vložil je do knihy Z pokladnice otců.

Z ní vyjímám na pokračování pro tyto týdny globálního postu:

Existuje duše?

sv. Atanáš, *Řeč k pohanům*

Je nutné ve stručnosti ukázat, že každý člověk má duši, a to duši rozumovou - jak těm méně vzdělaným, tak zejména některým odpadlíkům, kteří to popírají a domnívají se, že člověk není ničím více než tím, co odhaluje vnější forma těla.

Jistým důkazem této skutečnosti je fakt, že pouze člověk přemýšlí o tom, co leží mimo něj; uvažuje o tom, co není přítomné; rozvažuje a kritickou reflexí vybírá z myšlenek ty lepší.

Každý, kdo je přítelem pravdy, chápe, že lidská mysl je odlišná od tělesných smyslů. Protože je tedy odlišná, posuzuje smysly, a zatímco tyto vnímají, mysl vjemy posuzuje, vyvolává je z paměti a ukazuje smyslům to, co je lepší.

Oko má jedinou funkci, a to vidět. Uši naslouchají, ústa ochutnávají, nos vnímá pachy a ruce se dotýkají. Ale co je třeba sledovat nebo poslouchat, čeho se dotknout, co ochutnat a k čemu přičichnout, to již není záležitostí smyslů, ale to posuzuje duše a její rozum.

Další pádný argument je tento: Jak je možné, že člověk rozvažuje o nesmrtelnosti, když je přirozenost těla smrtelná? Jak je možné, že často volí raději smrt, aby se zachoval ctnostně?

*Atanáš (+ 373) jáhen a sekretář alexandrijského biskupa Alexandra na Nicejském koncilu;
později sám alexandrijský biskup.*